

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Μ Ε Τ Ο Χ Ι Τ Ο Υ

Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ Ι Κ Ο Σ .

Ἄρχα καὶ γραφόντων ἡμῶν ἐντεῦθεν, ὡς περ ἐνίοτε λεγόντων αὐτόθι, καὶ οὐχ ἡμῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ ἄλλοτ' ἄλλων καὶ πλείστων ἐκάστοθ' ὁμοῦ, ἀνέζη μακρὰ καὶ δίδως ἡμῖν εἰς τοῦτο σκυτὸν, ὡς περ εἴωθας, ἔτοιμον, ἢ μὴ σχολὴν ἄγειν φήσεις τῶν περὶ σέ τοσοῦτων πραγμάτων, τῆς περὶ τῶν κοινῶν διοικήσεως; ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἄρχα, πάντως ἂν ἀδικήσεις, ὦ πάντ' ἄριστε καὶ δικιότατε· καὶ πάντων ἂν εἶην αὐτὸς ἀθλιώτατος, εἰ ὦν μέτεστιν ἅπασι, καὶ ὦν ὀπωῦν ὡς βούλεται καὶ ἄττα βούλεται ξυγχωρεῖς, ταῦτ' ἐμοὶ μὴ δώσεις μόνῳ, καὶ τὴν εἰς κοινὸν ἀποφράξεις ἀκοὴν δεδομένην, ἧς μάλιστα ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς αὐτὸς τε ἠξίου καὶ ἐδόκουν μετεῖναί μοι. Ὅτε τοίνυν ταῦτ' οὐκ ἔξεστιν ἐπὶ σοῦ μὴτ' οἶσθαι μὴτε λέγειν, καὶ φαῦλός τις ἂν εἴη καὶ πάντων κάκιστος ὅστις ἂν περὶ σοῦ τι τοιοῦτον ἐρεῖ, χάρισαί μοι τοσοῦτο, δοῦναί τινα χρόνον ἐμοὶ βραχύν, ὅσον ἐπακροάσασθαι τῶν παρόντων ἐξ ἀποδημίας ἡμετέρων γραμμάτων. Πάντως οὐδ' ἡμεῖς σχολὴν τελείως ἄγομεν οὐθ' οἶαν ἐπέραστον, οὐδ' ἀδολεσχεῖν ἐν τούτοις παντάπασι δόξαιμεν· ἀλλ' ἔσται τι τάχα καὶ τοιοῦτον ἐν τούτοις, ὃ λέγειν τε ἐμοὶ καὶ σοὶ παντὸς μᾶλλον ἀκούειν δίκαιον· καὶ ἀναγκαίως μὲν ἔχει λέγειν, εἰρήσεται δὲ οὐκ ἀηδῶς ἐμοί, ἀλλὰ φωνῆ πάλαι τρυφᾶν εἰθισμένη καὶ τὸ πρότερον ἔθος ἀνακτωμένη τε καὶ ποθοῦση, καὶ τινα δὴ ραστώνην ἐπέραστον ἐμαυτῷ δίδοναι καὶ χαρίζεσθαι δόξαμι ἂν· ὡς περ εἰ τινα χώροις ἀνημέροις καὶ δυσ-

